

Varumärkeslag (1960:644)

Justitiedepartementet L3

Ändringar införda t.o.m. SFS 1996:135

Allmänna bestämmelser

1 § Genom registrering enligt denna lag förvärfvas ensamrätt till ett varumärke såsom särskilt kännetecken för varor som tillhandahålls i en näringsverksamhet.

Ett varumärke kan bestå av alla tecken som kan återges grafiskt, särskilt ord, inbegripet personnamn, samt figurer, bokstäver, siffror och formen eller utstyrseln på en vara eller dess förpackning, förutsatt att tecknen kan särskilja varor som tillhandahålls i en näringsverksamhet från sådana som tillhandahålls i en annan.

Vad som sägs i denna lag om varor skall gälla även tjänster.

Om kollektivmärken finns särskilda bestämmelser.

Med gemenskapsvarumärken avses varumärken enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken. Lag (1995:1277).

2 § Även utan registrering förvärfvas ensamrätt till ett varumärke, då märket har blivit inarbetat.

Genom inarbetning förvärfvas ensamrätt också till andra särskilda varukännetecken som används i en näringsverksamhet.

Ett kännetecken anses inarbetat, om det här i landet inom en betydande del av den krets till vilken det riktar sig är känt som beteckning för de varor som tillhandahålls under kännetecknet. Lag (1994:1510).

3 § Var och en får i näringsverksamhet, under förutsättning att det är i överensstämmelse med god affärssed, som kännetecken för sina varor, använda

-- sitt släktnamn, sin adress eller sin firma, eller

-- uppgifter om varornas art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde och geografiska ursprung, tidpunkten för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna.

Näringsidkare har också skydd enligt denna lag mot att deras släktnamn, adress eller firma av andra obehörigen används som varukännetecken. Lag (1992:1686).

4 § Rätten till ett varukännetecken enligt 1-3 §§ innebär, att annan än innehavaren inte får i näringsverksamhet använda ett därmed

förväxlingsbart kännetecken för sina varor, vare sig på varan eller dess förpackning, i reklam eller affärshandling eller på annat sätt, däri inbegripet också muntlig användning. Vad som nu sagts skall gälla oavsett om varan tillhandahålls eller är avsedd att tillhandahållas här i landet eller utomlands eller också hit införs. Är i fall som avses i 2 § kännetecknet inte inarbetat i hela landet, gäller rätten endast inom det område där kännetecknet är inarbetat.

Som otillåten användning enligt första stycket anses, att någon vid tillhandahållande av reservdel, tillbehör eller liknande, som lämpar sig för annans vara, åberopar dennes kännetecken på sådant sätt, att det kan ge sken av att vad som tillhandahålls kommer från kännetecknets innehavare eller av att denne medgett kännetecknets användning.

Har en vara tillhandahållits under ett visst kännetecken och har den därefter förändrats eller försämrats, får inte, då varan på nytt tillhandahålls i näringsverksamhet här i landet, kännetecknet användas om inte förändringen tydligt anges eller annars tydligt framgår. Lag (1992:1686).

5 § Ensamrätt till varukännetecken innefattar icke sådan del av kännetecknet, som huvudsakligen tjänar att göra varan eller dess förpackning mera ändamålsenlig eller eljest att fylla annan uppgift än att vara kännetecken.

6 § Kännetecken anses förväxlingsbara enligt denna lag endast om de avser varor av samma eller liknande slag.

Förväxlingsbarhet kan även åberopas till förmån för ett kännetecken som är väl ansett här i landet, om användningen av ett annat liknande kännetecken skulle dra otillbörlig fördel av eller skulle vara till förfång för det väl ansedda kännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende. Lag (1992:1686).

7 § Vid avgörande av tvist om rätt till varukännetecken, vilka äro förväxlingsbara, skall företräde givas den som kan åberopa tidigaste rättsgrund, där ej annat följer av vad nedan i 8 eller 9 § sägs.

8 § Rätten till ett registrerat varumärke kan, med avseende på de varor för vilka det har använts, bestå vid sidan av en äldre rätt till ett förväxlingsbart kännetecken, om registreringen sökts i god tro och innehavaren av den äldre rätten under fem år i följd har varit medveten om och funnit sig i användning här i landet av det registrerade varumärket. Lag (1992:1686).

9 § Har kännetecken inarbetats, må rätt därtill bestå vid sidan av äldre rätt till förväxlingsbart kännetecken, såframt innehavaren av den äldre rätten icke inom rimlig tid inskridit mot användningen av det yngre kännetecknet.

10 § I fall som avses i 8 eller 9 § må efter vad som finnes skäligt föreskrivas, att något av kännetecknen eller båda må användas endast på särskilt sätt, såsom i visst utförande, med tillfogande av en ortsangivelse eller med annat förtydligande.

11 § Författare, utgivare och förläggare av lexikon, handbok eller annan liknande tryckt skrift äro skyldiga att, på begäran av den som innehar registrerat varumärke, tillse, att varumärket ej återgives i skriften

utan att det framgår, att fråga är om dylikt märke.

Försummar någon vad honom åligger enligt första stycket, är han skyldig medverka till att beriktigande offentliggöres på det sätt och i den omfattning som finnes skäligt samt bekosta dylikt beriktigande.

Om registrering av varumärke

12 § Varumärke registreras i varumärkesregistret, som föres för hela riket av patent- och registreringsverket.

13 § Ett varumärke får registreras endast om det har särskiljningsförmåga. Ett märke som uteslutande eller med endast mindre ändring eller tillägg anger varans art, beskaffenhet, mängd, användning, pris eller geografiska ursprung eller tiden för dess framställande, skall inte i och för sig anses ha särskiljningsförmåga. Vid bedömning av om ett märke har särskiljningsförmåga skall hänsyn tas till alla omständigheter och särskilt till den omfattning och den tid märket varit i bruk.

Som varumärke får inte registreras kännetecknen som uteslutande består av en form som följer av varans art eller en form som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat eller en form som ger varan ett betydande värde. Lag (1994:1510).

14 § Ett varumärke får inte registreras:

- 1) om i märket utan tillstånd tagits in sådan statlig eller internationell beteckning eller sådant kommunalt vapen, som enligt lag eller författning inte får obehörigen brukas som varumärke, eller också något som lätt kan förväxlas därmed;
- 2) om märket är ägnat att vilseleda allmänheten;
- 3) om märket på annat sätt strider mot lag eller författning eller allmän ordning eller är ägnat att väcka förargelse;
- 4) om märket innehåller eller består av något, som är ägnat att uppfattas som annans firma eller som annans släktnamn, konstnärsnamn eller likartat namn eller annans porträtt, där namnet eller porträttet uppenbarligen inte åsyftar någon sedan länge avliden;
- 5) om märket innehåller något, som är ägnat att uppfattas som titel på annans skyddade litterära eller konstnärliga verk, där titeln är egenartad, eller kränker annans upphovsrätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annans rätt till fotografisk bild eller mönster;
- 6) om märket är förväxlingsbart med ett namn eller en firma som någon annan använder i en näringsverksamhet, med någon annans varumärke som är registrerat efter tidigare ansökan eller med någon annans varukännetecken som är inarbetat då ansökan om registrering görs;
- 7) om märket är förväxlingsbart med ett varukännetecken som vid tiden för ansökan används av någon annan samt ansökan gjorts med vetskap om detta och sökanden inte använt sitt märke innan det andra kännetecknet togs i bruk;

8) /Träder i kraft I:960401/

om märket är förväxlingsbart med ett varumärke som omfattas av en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige och i fråga om vilket den dag som avses i 55 § andra stycket ligger före tiden för ansökningen; eller

9) om märket är förväxlingsbart med ett gemenskapsvarumärke som innehas av någon annan och är registrerat efter en tidigare ansökan.

Är märket förväxlingsbart med ett gemenskapsvarumärke som är registrerat efter en senare ansökan, föreligger hinder mot registrering, om innehavaren av gemenskapsvarumärket kan för detta märkes del göra anspråk på ett äldre varumärkes företräde enligt rådets förordning om gemenskapsvarumärken och det äldre varumärket är registrerat efter en tidigare ansökan. Detta gäller även om det äldre varumärket inte har vidmakthållits eller förnyats.

I fall som avses i första stycket 9 och andra stycket kan, även om märkena inte avser varor av samma eller liknande slag, förväxlingsbarhet åberopas till förmån för ett gemenskapsvarumärke som är väl ansett i gemenskapen, om användningen av ett annat liknande varumärke skulle dra otillbörlig fördel av eller skulle vara till förfång för det väl ansedda gemenskapsvarumärkets särskiljningsförmåga eller anseende.

I fall som avses i första stycket 4 9 samt andra och tredje styckena får registrering ske, om den vars rätt är i fråga medger det och det inte i övrigt finns hinder enligt första stycket. Lag (1996:135).

15 § Ensamrätt, som vinnes genom registrering av varumärke, innefattar icke sådan beståndsdel av märket, som ej ensam för sig kan registreras.

Innehåller märke dylik beståndsdel och finnes särskild anledning att antaga, att märkets registrering kan föranleda ovisshet om ensamrättens omfattning, må vid registreringen denna beståndsdel uttryckligen undantagas från skyddet.

Visas senare att märkesdel, som undantagits från skydd, blivit registrerbar, må ny registrering ske av märkesdelen eller ock av hela märket utan dylikt undantag.

16 § Varumärke registreras i en eller flera klasser av varor. Indelningen i klasser fastställs av patent- och registreringsverket.

17 § Den som vill låta registrera ett varumärke skall ge in en skriftlig ansökan om detta till registreringsmyndigheten. Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn eller firma samt uppgift om de varor för vilka märket är avsett och de klasser varorna tillhör; dessutom skall märket tydligt anges. Lag (1994:1510).

18 § Söker någon registrering av varumärke, som han första gången använt för vara förevisad på internationell utställning, inom sex månader efter den dag då varan först utställdes, skall ansökningen, under de närmare villkor regeringen föreskriver, i förhållande till andra ansökningar eller med hänsyn till skedd användning av andra kännetecken anses gjord nämnda dag. Lag (1977:732).

19 § Har sökanden icke iakttagit vad om ansökan är föreskrivet eller finner registreringsmyndigheten eljest hinder föreligga för bifall till ansökningen, skall sökanden föreläggas att inom viss tid avgiva yttrande eller vidtaga rättelse, vid äventyr att ansökningen avskrivs.

Finner registreringsmyndigheten även efter det yttrande avgivits hinder för bifall föreligga, skall ansökningen avslås, där ej anledning förekommer att giva sökanden nytt föreläggande.

20 § Är ansökningshandlingarna fullständiga och finns det inte något hinder för registrering, skall varumärket tas in i registret och en kungörelse om detta utfärdas.

Den som vill framställa invändning mot registreringen skall göra detta skriftligen till registreringsmyndigheten inom två månader från kungörelsedagen.

Registreringsmyndigheten skall underrätta innehavaren av varumärket om invändningen och ge denne tillfälle att yttra sig.

Återkallas invändningen får invändningsförfarandet ändå fullföljas, om det finns särskilda skäl. Lag (1994:1510).

21 § Registreringsmyndigheten skall efter invändning upphäva registreringen, om det finns något hinder mot denna. Finns det hinder endast för en del av de varor som varumärket har registrerats för, skall myndigheten i stället upphäva registreringen enbart för dessa varor, om varumärkeshavaren begär det.

Registreringsmyndigheten skall avslå invändningen, om det inte finns något hinder mot registreringen.

När registreringsmyndighetens beslut om en invändning har vunnit laga kraft, skall det kungöras. Om beslutet innebär att registreringen helt eller delvis upphävs, skall en anteckning om detta göras i registret. Lag (1994:1510).

22 § Registrering gäller från dagen för ansökningens ingivande till dess tio år förflutit från registreringsdagen.

Registrering förnyas på innehavarens ansökan, varje gång för tio år från utgången av föregående registreringsperiod.

23 § En ansökan om förnyelse görs skriftligen hos registreringsmyndigheten tidigast ett år före och senast sex månader efter registreringsperiodens utgång.

Avser ansökan enbart förnyelse av registreringen, skall inbetalning av förnyelseavgiften till registreringsmyndigheten anses utgöra en ansökan om förnyelse.

På handläggningen av en ansökan om förnyelse skall vad som föreskrivs i 19 § ha motsvarande tillämpning. Lag (1992:1686).

24 § På ansökan av innehavare av registrerat varumärke må i registret göras sådana oväsentliga ändringar i märket, som ej påverka helhetsintrycket därav.

Om registrerings upphörande

25 § Har ett varumärke registrerats i strid mot denna lag och föreligger alltjämt skälet mot registrering, får registreringen hävas i den ordning som föreskrivs nedan, om inte rätt till märket ändå får bestå enligt 8 eller 9 §. Är ett registrerat varumärke förväxlingsbart med någon annans varumärke, får dock registreringen av det förstnämnda varumärket inte hävas på denna grund, om det andra varumärket inte uppfyller kraven på användning enligt 25 a §.

Registreringen får också hävas, om märket

- 1) är vilseledande,
- 2) inte längre har någon särskiljningsförmåga,
- 3) strider mot allmän ordning, eller
- 4) är ägnat att väcka förargelse.

Att registreringen får hävas även vid utebliven användning av varumärket framgår av 25 a §. Lag (1994:1510).

25 a § Har innehavaren av ett registrerat varumärke inte inom fem år efter det att registreringsförfarandet avslutats gjort verkligt bruk av varumärket här i landet för de varor som det registrerats för eller har sådant bruk inte skett inom en period av fem år i följd får registreringen hävas, om det inte finns giltiga skäl till att varumärket inte använts.

Med sådant bruk som avses i första stycket likställs

- 1) att varumärket används i en annan form än den registrerade formen, om avvikelserna avser endast detaljer och inte förändrar märkets egenartade karaktär, och
- 2) att varumärket här i landet anbringas på varor eller deras emballage endast för exportändamål.

Med att ett varumärke används av rättighetshavaren likställs vid tillämpningen av denna lag att varumärket används av någon annan med rättighetshavarens samtycke.

Registreringen får dock inte hävas, om varumärket har använts under tiden mellan utgången av femårsperioden och ansökan om hävning av registreringen. Användning som påbörjas eller återupptas efter femårsperiodens utgång och inom tre månader före ansökan om hävning skall emellertid lämnas utan avseende, om förberedelserna för att påbörja eller återuppta användningen vidtog efter det att rättighetshavaren fått kännedom om att en ansökan om hävning kunde komma att göras. Lag (1992:1686).

25 b § Om det finns grund för hävning av en registrering endast för en del av de varor som ett varumärke har registrerats för, skall registreringen hävas bara för dessa varor. Lag (1992:1686).

26 § Var och en som lider förfång av registreringen får föra talan vid domstol mot märkeshavaren om att registreringen skall hävas. Talan som

grundas på en bestämmelse i 13 §, 14 § 1)--3), 25 § andra stycket, 25 a § eller 25 b § får också föras av den myndighet som regeringen bestämmer samt av en sammanslutning av berörda näringsidkare.

Angående domstols behörighet i mål om registrerings hävande skall utöver vad i övrigt är föreskrivet gälla, att Stockholms tingsrätt är behörig, om märkeshavaren inte har hemvist i Sverige. Lag (1992:1686).

27 § Sedan beslut om registrerings hävande vunnit laga kraft, skall märket avföras ur registret.

Vad i första stycket sägs skall jämväl gälla om registreringen ej förnyas eller om märkets innehavare begär dess avförande ur registret.

Särskilda bestämmelser om registrering av utländska varumärken

28 § Söker någon, som icke driver näring i Sverige, registrering av varumärke, skall han visa att märket är för honom i hemlandet registrerat för de varor ansökningen här i riket avser.

Under förutsättning av ömsesidighet äger regeringen föreskriva, att beträffande viss främmande stat vad i första stycket stadgas icke skall äga tillämpning. Lag (1977:732).

29 § Regeringen äger under förutsättning av ömsesidighet förordna, att varumärke som är registrerat i främmande stat må, med de förbehåll som angivas i förordnandet, kunna registreras i Sverige så som det är registrerat i den främmande staten. Beträffande varumärke, som eljest icke kunnat registreras här, skall sådan registrering icke gälla i vidare mån eller för längre tid än i den främmande staten. Lag (1977:732).

30 § Regeringen äger förordna, att, där varumärke tidigare anmälts till registrering utom riket, ansökan om registrering här i riket skall, under de villkor som i förordnandet angivas, i förhållande till andra ansökningar eller med hänsyn till skedd användning av andra kännetecken anses gjord samtidigt med anmälningen utom riket. Lag (1977:732).

31 § Innehavare av registrerat varumärke, vilken icke har hemvist i Sverige, skall hava ett här bosatt ombud, som äger företråda honom i allt som rör märket. Anteckning härom skall göras i varumärkesregistret.

Finnes icke behörigt ombud antecknat, skall registreringsmyndigheten under innehavarens sist uppgivna adress förelägga honom att inom viss tid vidtaga rättelse, vid äventyr att märket avföres ur registret.

Om överlåtelse, licens och pantsättning

32 § Överlåtelse, till vilken hör varumärke eller kännetecken som avses i 2 § andra stycket, innefattas detta i överlåtelsen, där ej annat avtalats.

33 § Har registrerat varumärke överlåtits, skall på begäran anteckning därom göras i varumärkesregistret. Sådan anteckning må dock ej ske, där överlåtelsen skett utan samband med överlåtelse av den rörelse till vilken varumärket hör samt dess användning av den nye innehavaren uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten.

I mål och ärenden angående varumärke skall den anses som innehavare av märket, vilken senast blivit införd i registret i sådan egenskap.

34 § Innehavaren av ett varumärke kan ge någon annan rätt att använda varumärket (licens) för en del eller alla de varor som varumärket är registrerat för samt för hela eller en del av landet. Licensen kan vara exklusiv eller icke-exklusiv.

Innehavaren av ett varumärke kan åberopa de rättigheter som är knutna till varumärket gentemot en licenstagare som överträder en bestämmelse i licensavtalet med avseende på licensens giltighetstid, den form under vilken varumärket får användas, arten av de varor för vilka licensen är utfärdad, det geografiska område inom vilket varumärket får användas eller kvaliteten på de av licenstagaren tillverkade varorna.

Licensen skall på begäran antecknas i varumärkesregistret. Sådan anteckning får dock inte göras, om licenstagarens användning av varumärket uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten. Om det visas att licensen har upphört att gälla, skall anteckningen tas bort ur registret.

Om inte annat har avtalats, får licenstagaren inte överlåta sin rätt vidare.

Rätten till ett kännetecken enligt 2 § första eller andra stycket får inte tas i mät. Om innehavarens egendom avträds till konkurs, ingår dock rätten i konkursboet. Lag (1995:1277).

34 a § Rätten till ett registrerat varumärke eller till en ansökan om registrering av ett varumärke kan pantsättas enligt bestämmelserna i 34 b 34 j §§. Lag (1995:1277).

34 b § Panträtt i egendom som avses i 34 a § uppkommer genom registrering av ett skriftligt avtal om pantsättning av egendomen. Ansökan om registrering görs hos registreringsmyndigheten.

Om en registrerad panträtt har övergått till någon annan, skall det på begäran antecknas i varumärkesregistret eller i registreringsmyndighetens diarium.

Har panträtt upplåtits till flera var för sig, har den upplåtelse företräde för vilken ansökan om registrering först kom in till registreringsmyndigheten, om inte något annat har avtalats.

Görs samma dag ansökan om registrering av flera upplåtelser, har de sinsemellan företräde efter den tidsföljd i vilken de har ägt rum, om inte något annat har avtalats. Är upplåtelseerna samtidiga eller kan det inte utredas i vilken tidsföljd de har skett, har de lika rätt. Lag (1995:1277).

34 c § Ansökan om registrering enligt 34 b § görs av den som har rätten till varumärket eller varumärkesansökan eller av den till vilken panträtten har upplåtits. Sökanden skall styrka upplåtarens rätt till varumärket eller varumärkesansökan.

Den som i varumärkesregistret anges som innehavare av ett registrerat varumärke skall anses ha rätt till märket, om inte annat

framgår i ärendet. Avser ansökan om registrering pantsättning av en varumärkesansökan, skall den som i registreringsmyndighetens diarium har registrerats som sökande anses ha rätt till varumärkesansökan, om inte något annat framgår i ärendet.

Ansökan får inte bifallas om upplåtaren, när ansökan om registrering görs, inte är behörig att förfoga över den pantförskrivna egendomen på grund av utmätning, konkurs, omyndighet, betalningssäkring, kvarstad eller någon annan anledning. Lag (1995:1277).

34 d § Ett avtal om pantsättning kan registreras när varumärket har registrerats eller, om avtalet avser en varumärkesansökan, när ansökan har registrerats i registreringsmyndighetens diarium.

Om en pantsatt varumärkesansökan leder till att varumärket registreras, gäller därefter rätten till det registrerade varumärket som pantobjekt. Lag (1995:1277).

34 e § Även om en panträtt har registrerats, gäller panträtt i den pantsatta egendomen endast om pantavtalet har ingåtts av någon som var rätt ägare till egendomen och behörig att förfoga över den och om avtalet inte heller av någon annan anledning är ogiltigt. Lag (1995:1277).

34 f § Panträtten är förfallen, om rätten till varumärket eller varumärkesansökan på grund av bestämmelserna i denna lag inte vidare skall gälla. Lag (1995:1277).

34 g § Registreringen av en panträtt skall avföras, om panträtten genom en dom som har vunnit laga kraft har förklarats ogiltig eller om panträtten har förfallit eller annars har upphört att gälla. Lag (1995:1277).

34 h § Pantsättning gäller från tiden för ansökan om registrering enligt 34 b § mot den som senare förvärvar äganderätt eller annan rätt till egendomen.

Ett licensavtal gäller mot panthavaren, om avtalet har slutits före ansökan om registrering av pantavtalet. Lag (1995:1277).

34 i § Bestämmelser i annan lag om handpanträtt vid utmätning eller i konkurs gäller också för panträtt i rätten till ett varumärke eller en varumärkesansökan. När ansökan om registrering enligt 34 b § kommer in till registreringsmyndigheten medför det samma rättsverkningar som när en panthavare tar en lös sak i besittning.

Säljs rätten till ett pantsatt varumärke eller en pantsatt varumärkesansökan vid utmätning eller i konkurs, består sådana licensavtal som avses i 34 h § andra stycket. Lag (1995:1277).

34 j § Pantborgenären får sälja panten och ta ut sin fordran ur köpeskillingen endast om han dessförinnan har underrättat gäldenären och andra kända sakägare om försäljningen och dessa har fått skäligt rådrum att bevaka sin rätt.

Vid en försäljning enligt denna paragraf består sådana licensavtal som avses i 34 h § andra stycket. Lag (1995:1277).

Om förbud mot användning av vilseledande varukännetecken

35 § Om varukännetecken, efter överlåtelse eller sedan licens därtill upplåtits, är vilseledande i den nye innehavarens eller licenstagarens hand, äger domstol i den omfattning som finnes påkallat vid vite förbjuda honom att använda kännetecknet.

Sådant förbud må ock eljest meddelas, där varukännetecken är vilseledande eller innehavare av varukännetecken eller annan med hans medgivande använder kännetecknet på sådant sätt, att allmänheten vilseledes.

Talan enligt denna paragraf må föras av myndighet som regeringen bestämmer, så ock av envar som lider förfång av kännetecknets användning ävensom av sammanslutning av berörda näringsidkare. Lag (1977:732).

36 § I samband med utdömande av vite äger rätten efter vad som finnes skäligt förordna, att varukännetecken som i strid mot förbud enligt 35 § anbragts på vara, förpackning, reklamtryck, affärshandling eller dylikt skall utplånas eller så ändras, att det icke längre är vilseledande. Kan sådan åtgärd ej ske annorledes, må förordnas, att den märkta egendomen skall förstöras eller på visst sätt ändras.

Egendom som avses i första stycket må i avbidan på förordnande som där sägs tagas i beslag; därvid skall vad om beslag i brottmål i allmänhet är stadgat äga motsvarande tillämpning.

Ansvar och ersättningsskyldighet m.m.

37 § Gör någon intrång i rätten till ett varukännetecken enligt 4--10 §§ (varumärkesintrång) och sker det uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, skall han dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 37 a § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott enligt första stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott som avses i första eller andra stycket endast om målsäganden anger brottet till åtal och åtal av särskilda skäl är påkallat från allmän synpunkt. Lag (1994:232).

37 a § På yrkande av den som innehar ett varukännetecken enligt 1--3 §§ eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja varukännetecken får domstolen vid vite förbjuda den som gör varumärkesintrång att fortsätta intrånget.

Om käranden visar sannolika skäl för att intrång förekommer och om det skäligen kan befaras att svaranden genom att fortsätta intrånget förringar värdet av ensamrätten till varukännetecknet, får domstolen meddela vitesförbud för tiden intill dess att målet slutligt har avgjorts eller annat har beslutats. Innan ett sådant förbud meddelas skall svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Förbud enligt andra stycket får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Saknar käranden förmåga att ställa sådan säkerhet, får

domstolen befria honom från detta. I fråga om slaget av säkerheten gäller 2 kap. 25 § utsökningsbalken. Säkerheten skall prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

När målet avgörs skall domstolen pröva om förbud som har meddelats enligt andra stycket fortfarande skall bestå.

I fråga om överklagande av beslut enligt andra eller tredje stycket samt i fråga om handläggningen i högre domstol gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Talan om utdömmande av vite förs av den som har ansökt om förbudet. I samband med sådan talan får talan föras om nytt vitesförbud.

I fråga om radio- och trådsändningars innehåll gäller bestämmelserna i radiolagen (1966:755). Lag (1994:232).

38 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet gör varumärkesintrång skall betala skälig ersättning för utnyttjandet av varukännetecknet samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. Vid bestämmande av ersättningens storlek skall hänsyn tas även till rättighetshavarens intresse av att varumärkesintrång inte begås och till övriga omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör varumärkesintrång skall betala ersättning för utnyttjandet av varukännetecknet, om och i den mån det är skäligt. Lag (1994:232).

39 § Grundas talan om varumärkesintrång på registrering enligt denna lag, skall såvitt angår tid före registreringsdagen 37 § icke äga tillämpning. För tid innan ansökan om registrering kungjorts enligt 20 § skall icke heller 38 § äga tillämpning, där ej intrånget skett uppsåtligen.

40 § Talan om ersättning enligt 38 § må endast avse skada under de fem senaste åren innan talan väcktes. För skada, varom talan ej förts inom tid som nu sagts, skall rätten till ersättning vara förlorad.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må, där anspråk grundas på registrering enligt denna lag, talan föras om intrång som skett före registreringsdagen, därest talan väckes inom ett år från nämnda dag.

41 § På yrkande av den som har lidit varumärkesintrång får domstolen efter vad som är skäligt till förebyggande av fortsatt intrång besluta att varukännetecknet som olovligen förekommer på varor, förpackningar, reklamtryck, affärshandlingar eller liknande skall utplånas eller ändras. Kan en sådan åtgärd inte ske utan att egendomen på vilken kännetecknet förekommer förstörs eller på visst sätt ändras får domstolen besluta om detta. I ett sådant fall får domstolen också, på yrkande, besluta att egendomen skall mot lösen lämnas ut till den som har lidit intrånget.

På yrkande av den som lidit intrånget får domstolen efter vad som är skäligt till förebyggande av fortsatt intrång besluta att föremål, vars användande skulle innebära varumärkesintrång, skall förstöras

eller ändras på visst sätt.

Sådan egendom som avses i första och andra styckena får tas i beslag om det skäligen kan antas att ett brott enligt 37 § har begåtts. I fråga om ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Bestämmelserna i första--tredje styckena tillämpas också i fråga om försök och förberedelse enligt 37 § andra stycket. Lag (1994:232).

42 § Om en registrering av ett varumärke har upphävts genom ett beslut eller en dom som har vunnit laga kraft, får rätten inte döma till påföljd eller besluta om annan åtgärd enligt 37--41 §§.

I mål om sådant intrång skall rätten, på yrkande av den mot vilken talan föres, förklara målet vilande i avbidan på att frågan om registreringens hävande slutligen avgöres. Är talan härom icke väckt, skall rätten i samband med vilandeförklaringen förelägga honom viss tid inom vilken sådan talan skall väckas. Lag (1994:1510).

43 § Vill en licenstagare väcka talan om intrång i rätten till varukännetecknet, skall han underrätta kännetecknets innehavare om detta. Annars tas talan inte upp till prövning.

Detsamma gäller, om en panthavare vill väcka talan med anledning av intrång i den pantsatta egendomen. Lag (1995:1277).

44 § Talan om fastställelse, huruvida rätt till varukännetecknen består eller icke består eller om visst förfarande utgör intrång i sådan rätt eller ej, må av domstol upptagas till prövning, där ovisshet råder om förhållandet och denna länder käranden till förfång.

I mål härom skall vad i 43 § stadgas äga motsvarande tillämpning.

45 § Dom i mål om varumärkesintrång eller i mål, som avses i 26, 35 eller 44 §, skall genom domstolens försorg i avskrift sändas till patent- och registreringsverket.

Om kungörande, besvär m.m.

46 § Förutom i fall som avses i 20 och 21 §§ skall kungörande ske av registrerings förnyelse enligt 22 §, av ändring i registrerat märke enligt 24 §, av registrerings avförande enligt 27 och 31 §§ samt av anteckning i registret om överlåtelse enligt 33 § eller om licens enligt 34 §.

47 § Ett slutligt beslut av registreringsmyndigheten får överklagas av sökanden, om det har gått honom emot. Ett slutligt beslut med anledning av en invändning mot registrering får överklagas av varumärkeshavaren och invändaren, om det har gått den som vill klaga emot. Om invändaren återkallar sin talan får denna ändå prövas, om det finns särskilda skäl.

Överklagande enligt första stycket görs hos Patentbesvärsrätten inom två månader från beslutets dag.

Ett slutligt beslut av Patentbesvärsrätten får överklagas till

Regeringsrätten inom två månader från beslutets dag. Vid ett överklagande till Regeringsrätten tillämpas bestämmelserna i 35 37 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291). Patentbesvärsträttsens beslut skall innehålla uppgift om att det krävs särskilt tillstånd för prövning i Regeringsrätten och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas. Lag (1995:1277).

48 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad sökande i registreringsärenden skall iaktta, om kungörande som sägs i 20, 21 och 46 §§, om förfarandet i övrigt i dessa ärenden, om förfarandet vid överklagande enligt 47 § samt om varumärkesregistrets förande.

Vid ansökan om registrering av varumärken, om förnyelse, om ändring i registrerat varumärke enligt 24 §, om registrering av pantsättning eller om anteckning i registret om överlåtelse eller licens skall betalas avgift med belopp som regeringen bestämmer. För förnyelse skall bestämmas högre avgift, om ansökan ges in efter registreringsperiodens utgång. Lag (1995:1277).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

49 § Denna lag träder i kraft den 1 januari 1961; dock må dessförinnan bestämmelser meddelas av regeringen samt av patent- och registreringsverket enligt vad i lagen är för vissa fall stadgat.

50 § /Upphör att gälla U:960401/
Genom denna lag upphävas:

- 1) lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken; samt
- 2) förordningen den 28 november 1884 (nr 63) om svenska järn- och ståleffekters stämpling.

Om internationell varumärkesregistrering

50 § /Träder i kraft I:960401/
Med en internationell varumärkesregistrering avses en registrering av ett varumärke som är gjord av den internationella byrån hos Världsförbundet för den intellektuella äganderätten enligt protokollet den 27 juni 1989 till överenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken den 14 april 1891.

Patent- och registreringsverket är varumärkesmyndighet i Sverige i ärenden om internationell varumärkesregistrering.
Lag (1996:135).

51 § /Upphör att gälla U:960401/
Den nya lagen skall, med de undantag som nedan stadgas, äga tillämpning jämväl å varumärke som registrerats med stöd av lagen om skydd för varumärken.

51 § /Träder i kraft I:960401/
Om någon som i Sverige innehar eller har ansökt om en varumärkesregistrering och antingen är svensk medborgare, har hemvist i Sverige eller driver rörelse här i landet vill få en internationell varumärkesregistrering, skall han ge in en ansökan om detta till varumärkesmyndigheten.

Har en ansökan om en internationell registrering getts in till varumärkesmyndigheten enligt första stycket, skall även en senare begäran om att den internationella registreringen skall gälla i ytterligare länder ges in till varumärkesmyndigheten, om sökanden eller innehavaren har hemvist i Sverige. Lag (1996:135).

52 § /Träder i kraft I:960401/

Ansökan skall vara skriftlig samt vara avfattad på engelska språket och innehålla de uppgifter som föreskrivs av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer. Lag (1996:135).

53 § /Upphör att gälla U:960401/

Den tid av fem år varom stadgas i 8 § skall, såvitt avser varumärke som registrerats med stöd av lagen om skydd för varumärken, löpa från dagen för nya lagens ikraftträdande.

53 § /Träder i kraft I:960401/

Varumärkesmyndigheten skall kontrollera om uppgifterna i ansökan om den internationella varumärkesregistreringen stämmer överens med uppgifterna i den varumärkesregistrering som sökanden har eller har ansökt om i Sverige.

Om uppgifterna inte stämmer överens, skall sökanden föreläggas att inom viss tid rätta uppgifterna i ansökan om den internationella registreringen. Gör han inte det, skall denna ansökan avskrivs.

Om det finns en sådan överensstämmelse som avses i första stycket, skall varumärkesmyndigheten sända ett intyg om detta till den internationella byrån tillsammans med ansökan inom en månad från den dag då ansökan kom in till myndigheten eller, om ett föreläggande enligt andra stycket har meddelats, inom en månad från det tiden för föreläggandet gick ut. Lag (1996:135).

54 § /Upphör att gälla U:960401/

Har ansökan om registrering av varumärke gjorts före nya lagens ikraftträdande men icke dessförinnan avgjorts genom laga kraft ägande beslut, skola i stället för 13 och 14 §§ motsvarande bestämmelser i lagen om skydd för varumärken äga tillämpning, såframt ej sökanden begär att nämnda paragrafer skola tillämpas å ansökningen.

54 § /Träder i kraft I:960401/

Om varumärkesmyndigheten får en underrättelse från den internationella byrån med begäran från någon som inte avses i 51 § att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige, skall myndigheten pröva om det finns något hinder mot detta.

Sådant hinder finns, om det varumärke som den internationella registreringen avser inte uppfyller förutsättningarna enligt 13 § eller om något hinder mot en nationell registrering skulle ha funnits enligt 14 §. Lag (1996:135).

55 § /Upphör att gälla U:960401/

Den i 16 § omförmälda registreringen i klasser skall beträffande varumärke, som registrerats med stöd av lagen om skydd för varumärken, genomföras först då registreringen förnyas enligt den nya lagen.

55 § /Träder i kraft I:960401/

Om det finns något hinder enligt 54 § andra stycket, skall varumärkesmyndigheten inom 18 månader från dagen för den underrättelse som avses i 54 § första stycket ge den internationella byrån ett besked om att den internationella varumärkesregistreringen inte kan gälla i Sverige samt ange skälen för detta.

Om det inte finns något hinder enligt 54 § andra stycket, skall underrättelsen från den internationella byrån kungöras. I kungörelsen skall anges den dag som den internationella byrån har angett för den internationella registreringen.

Den som vill framställa invändning mot att den internationella registreringen blir gällande i Sverige skall göra detta skriftligen till varumärkesmyndigheten inom två månader från kungörelsedagen. Lag (1996:135).

56 § /Upphör att gälla U:960401/

Registrering, som förnyats enligt lagen om skydd för varumärken, gäller till den dag, som skulle hava varit registreringsperiodens slutdag, om det i 22 § föreskrivna sättet för giltighetens beräkning hade tillämpats vid varje skedd förnyelse. Dock skall, om enligt äldre lag registreringsperioden utlöper senare, den sålunda bestämda slutdagen gälla; förnyas registreringen sedermera enligt den nya lagen, skall registreringsperioden beräknas som i första punkten sägs.

Då efter lagens ikraftträdande förnyelse första gången sökes av registrering, som förut blivit förnyad, må utan hinder av vad i 23 § sägs ansökningen göras ett år innan den löpande registreringsperioden skulle utgå enligt äldre lag.

56 § /Träder i kraft I:960401/

Varumärkesmyndigheten skall efter utgången av den i 55 § tredje stycket angivna tiden besluta att den internationella varumärkesregistreringen skall gälla i Sverige, om det inte finns något hinder mot detta. Sedan beslutet har vunnit laga kraft skall varumärket tas in i registret och en kungörelse om detta utfärdas.

Om det finns något hinder mot att den internationella varumärkesregistreringen skall gälla i Sverige, skall varumärkesmyndigheten besluta att den internationella registreringen inte skall gälla här i landet. Beslutet skall innehålla de skäl som har bestämt utgången. Har varumärkesmyndigheten inte tidigare lämnat ett besked enligt 55 § första stycket, skall beslutet översändas till den internationella byrån inom 18 månader från dagen för den underrättelse som avses i 54 § första stycket eller, om den i 55 § tredje stycket angivna tiden löper ut senare, inom en månad efter det att den tiden har löpt ut. I sistnämnda fall skall varumärkesmyndigheten inom 18 månader från dagen för den underrättelse som avses i 54 § första stycket lämna ett meddelande till den internationella byrån om att ett beslut som nyss sagts kan komma att översändas senare. När beslutet att den internationella varumärkesregistreringen inte skall gälla i Sverige har vunnit laga kraft, skall det kungöras. Lag (1996:135).

57 § /Upphör att gälla U:960401/

Registrering, som meddelats enligt lagen om skydd för varumärken, må hävas enligt 25 § första stycket nya lagen endast såframt

registreringen jämväl kunnat enligt 10 § förstnämnda lag bringas att upphöra.

Talan om hävande enligt 25 § andra stycket av registrering, som meddelats enligt lagen om skydd för varumärken, må, om anspråket grundas på att märket ej varit i bruk under de fem senaste åren, ej väckas före utgången av år 1962.

57 § /Träder i kraft I:960401//

Ett beslut om att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige har verkan från den dag som den internationella byrån har angett för den internationella registreringen. I fråga om en sådan registrering skall 1 § tredje stycket, 3 11, 25 27 och 32 45 §§ tillämpas. Vad som där sägs om registrering skall i stället avse beslut att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige.

Vad som sägs om varumärkesansökan i 34 a 34 j §§ skall tillämpas även beträffande begäran enligt 54 § första stycket att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige.
Lag (1996:135).

58 § /Upphör att gälla U:960401/

Beträffande skadestånd för varumärkesintrång som ägt rum innan lagen trätt i kraft skall gälla, utom vad som finnes stadgat som tioårig preskription, att talan är förlorad om den ej väckes senast år 1965.

Vad i 42 § föreskrives skall äga motsvarande tillämpning med avseende å intrång som nu sagts.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

58 § /Träder i kraft I:960401/

Om ett varumärke som är registrerat i Sverige blir omfattat även av en internationell varumärkesregistrering som gäller här i landet, skall den internationella registreringen, utan att inskränkning sker i de rättigheter som kan ha förvärvats på grund av registreringen här i landet, träda i stället för den svenska, om innehavaren är densamme och samtliga de varor som omfattas av registreringen här i landet också omfattas av den internationella registreringen.

Uppgift om ett förhållande som avses i första stycket skall på begäran av innehavaren antecknas i varumärkesregistret och kungöras. Lag (1996:135).

59 § /Träder i kraft I:960401/

Om en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige helt eller delvis upphör, skall dess giltighet här i landet upphöra i motsvarande utsträckning. En anteckning om detta skall göras i varumärkesregistret och kungöras. Lag (1996:135).

60 § /Träder i kraft I:960401/

Om en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige upphör inom fem år från den dag som avses i 55 § andra stycket på grund av att den nationella registreringen eller ansökan

om den inte längre kan utgöra grund för en internationell varumärkesregistrering och varumärkets innehavare därefter ansöker om registrering av samma varumärke i Sverige, skall denna ansökan anses gjord den dag som avses i 55 § andra stycket, under förutsättning att

1. ansökan görs inom tre månader från den dag då den internationella registreringen upphörde,
2. de varor som anges i den svenska ansökan också omfattades av den internationella registrerings verkan i Sverige, och
3. ansökan i övrigt uppfyller de krav för en registrering som ställs i denna lag samt föreskrivna avgifter betalas.

Uppgift om upphörande av registrering eller om ansökan som avses i första stycket skall antecknas i varumärkesregistret och kungöras. Lag (1996:135).

61 § /Träder i kraft I:960401/

Om en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige upphör på grund av att någon som i förhållande till det protokoll som avses i 50 § är en avtalsslutande part har sagt upp sin anslutning till protokollet och varumärkets innehavare därefter ansöker om registrering av samma varumärke i Sverige, skall denna ansökan anses gjord den dag som avses i 55 § andra stycket, under förutsättning att

1. ansökan görs inom två år från den dag då uppsägningen fick verkan,
2. de varor som anges i den svenska ansökan också omfattades av den internationella registrerings verkan i Sverige, och
3. ansökan i övrigt uppfyller de krav för en registrering som ställs i denna lag samt föreskrivna avgifter betalas.

Uppgift om upphörande av registrering eller om ansökan som avses i första stycket skall antecknas i varumärkesregistret och kungöras. Lag (1996:135).

62 § /Träder i kraft I:960401/

Förnyelse av registreringsperiod, avförande enligt 57 och 27 §§ av beslut att en internationell varumärkesregistrering skall gälla i Sverige samt anteckning om överlåtelse eller upplåtelse av rätt till internationell varumärkesregistrering skall kungöras.

Lag (1996:135).

63 § /Träder i kraft I:960401/

Ett slutligt beslut av varumärkesmyndigheten i ett ärende om internationell varumärkesregistrering får överklagas av den som har ansökt om en sådan registrering och av den som har begärt att en sådan registrering skall gälla här i landet, om beslutet har gått den som vill klaga emot.

Ett beslut som innebär att en internationell registrering skall gälla här i landet trots att en invändning har gjorts får överklagas av invändaren. Återkallar han sin talan får invändningen ändå prövas,

om det finns särskilda skäl.

I fråga om överklaganden enligt första och andra styckena skall 47 § andra och tredje styckena tillämpas. Lag (1996:135).

64 § /Träder i kraft I:960401/

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om kungörande som sägs i 55, 56 och 58--62 §§ samt om förfarandet i övrigt i ärenden om internationell varumärkesregistrering.

Vid ansökan om en internationell varumärkesregistrering, vid prövning om en sådan registrering skall gälla i Sverige samt vid begäran om en anteckning i registret av en överlåtelse eller en licens liksom om ett förhållande som avses i 58, 60 eller 61 § skall betalas avgift med belopp som regeringen bestämmer. Lag (1996:135).

Om gemenskapsvarumärken

65 § Den som ger in en ansökan om registrering av ett gemenskaps-varumärke till registreringsmyndigheten för vidare befordran enligt artikel 25.2 i rådets förordning om gemenskapsvarumärken skall betala en avgift med belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller den som begär omvandling av ett gemenskapsvarumärke eller av en ansökan om ett gemenskapsvarumärke till en ansökan om registrering av ett varumärke samt den som begär ett intyg enligt artikel 89.3 i rådets förordning. Lag (1995:1277).

66 § Vid intrång i ett gemenskapsvarumärke tillämpas bestämmelserna i 37 § om ansvar för varumärkesintrång. I övrigt gäller 37 a 41 §§, i den mån inte något annat följer av rådets förordning om gemenskapsvarumärken. Härvid skall vad som sägs om varumärkesintrång gälla intrång i gemenskapsvarumärke. Lag (1995:1277).

67 § Stockholms tingsrätt är domstol i mål som avses i 66 § och i artikel 92 i rådets förordning om gemenskapsvarumärken. Lag (1995:1277).

Övergångsbestämmelser

1986:234

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986.

2. I fråga om överklagande av beslut som patentbesvärsträtten har meddelat före ikraftträdandet skall äldre föreskrifter fortfarande tillämpas.

1986:1149

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. I fråga om besväravgift vid överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

1992:1686

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

2. Denna lag tillämpas även på varumärken som registrerats och

varukännetecken som inarbetats före denna lags ikraftträdande.

3. Ansökan om registrering av varumärke som har kungjorts enligt 20 § före ikraftträdandet av denna lag skall behandlas och avgöras enligt lagen i dess äldre lydelse.

1994:232

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Den gäller inte i fråga om intrång som har gjorts innan dess.

1994:1510

Denna lag träder i kraft i fråga om 14 § första stycket 8) och andra stycket samt 50--64 §§ den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 1995. Om en ansökan om registrering av ett varumärke har kungjorts före den 1 januari 1995, skall den behandlas och avgöras enligt lagen i dess äldre lydelse.